

Sanna Antikainen ps

Kirjallinen kysymys vanhustenhoidon hoitajamitoituksesta

Eduskunnan puhemiehelle

Viime eduskuntakaudella saavutettiin lukuisten laiminlyöntien ja väärinkäytösten tultua ilmi vanhusten hoivapalveluissa laaja poliittinen yhteisymmärrys siitä, että vanhustenhoidon häpeällinen tila pitää korjata. Nykyinen perhe- ja peruspalveluministeri Krista Kiuru totesi helmikuussa, että sitova hoitajamitoitus saataisiin lakiin hyvinkin nopeasti eikä se vaatisi kuin yhden lisälauseen vanhuspalvelulakiin. Hallitusohjelman kirjaus ei ole yksiselitteinen sen suhteen, koskeeko vähimmäismitoitus nimenomaan hoitohenkilöstöä vai lasketaanko lukuun kaikki hoivayksikön henkilökunta, myös muut kuin koulutetut hoitajat. Kiuru totesi tässä yhteydessä aivan oikein, että "kysymys on siitä, onko tahtotilaa".

Kuntaliiton arvion mukaan hoitajamitoituksen nostaminen tasolle 0,7 vaatisi noin 200 miljoonan euron lisäpanostuksen. Hallitus on kuitenkin esittämässä vain 70 miljoonan euron lisäpanostusta, joka on vain reilun kolmanneksen siitä, mitä SDP:n oppositiossa tekemän vaatimuksen toteuttaminen maksaisi. Kehitysapuun kyllä löytyy peräti 700 miljoonaa euroa, mutta riittääkö rahaa omille vanhuksillemme, joista ei huolehdi kukaan muu vaan joille arvokkaan vanhuuden tarjoamisesta olemme vastuussa me itse? Kuten Kiuru totesi, kysymys on siitä, onko tahtotilaa.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Aikooko hallitus korjata vanhuspalveluiden puutteet viivyttelämästä säätämällä vanhuspalvelulakiin sitovaksi koulutetun hoitohenkilökunnan vähimmäishenkilöstömitoitukseksi 0,7 ympärivuorokautisen hoivan yksiköissä ja samalla varmistaa, että hoivayksiköissä on käytössä riittävä muu henkilökunta, jotta koulutettu hoitohenkilöstö voi käyttää aikansa varsinaiseen hoitotyöhön?

Helsingissä 11.6.2019

Sanna Antikainen ps